

Sundhedsstyrelsen
Islands Brygge 67
2300 København S

København, den 13. juli 2018

Høringssvar vedrørende anbefalinger for palliative indsatser til børn, unge og deres familier

Dansk Psykolog Forening takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende anbefalinger for palliative indsatser til børn, unge og deres familier og sætter pris på at have bidraget til arbejdsgruppen med to repræsentanter.

Nærværende høringssvar forholder sig overordnet til anbefalingernes betragtning af psykologer inden for dette sundhedsfaglige område. Hertil kommenteres psykologernes vilkår for deltagelse i det palliative team, som fremgår i anbefalingerne for palliative indsatser til børn, unge og deres familier.

Psykologer som sundhedsprofessionelle

Først må det understreges, at psykologer, der arbejder inden for sundhedslovens område, er sundhedspersoner. Derfor bør de defineres som sundhedsprofessionelle, frem for øvrige fagprofessionelle, på lige fod med lægerne i forbindelse med anbefalingerne for palliative indsatser til børn, unge og deres familier.

I forbindelse med indsatser mod angst, depression, selvmordstanker etc., har psykologer særlige kompetencer til at foretage udredning, beskrivelse og vurdering af psykiske problemer og lidelser, herunder differentialdiagnostisk udredning og vurdering. Hertil kan psykologer bidrage med en vurdering af risiko for udvikling af psykiske lidelser som angst, PTSD, depression og kompliceret sorg, så den palliative indsats kan forhindre, at en psykisk problematik forværres. I den forlængelse vil det være hensigtsmæssigt, at en "vurdering af risiko for udvikling af psykiske lidelser som angst, PTSD, depression og kompliceret sorg" indgår som et særligt indsatsområde i vurderingen af behov hos barnet eller familien. Det er endvidere kun psykologer, som kan foretage kognitive tests i vurderingen af barnets behov, hvilket ikke fremgår på side 16. Andre fagpersoner kan derfor ikke erstatte psykologens funktion, hvorfor det bør ekspliciteres i anbefalingerne, at indsatser mod disse psykiske problemer og lidelser bør varetages af psykologer. Grundet ovenstående bør psykologer desuden fremgå eksplicit i oversigten over aktører, der inddrages i den tværfaglige vurdering af barnets og familiens behov på side 17.

Psykologer som en del af det palliative team

Psykologer, der er specialiserede inden for fagområdet, kan også have palliativ indsats som hovedopgave og bidrager med et særligt og vigtigt perspektiv i den palliative indsats. Psykologers arbejde i denne indsats er afgørende, idet det kræves, at det palliative team både har fokus på og viden om barnets samt hele familiens kompleksitet, herunder de psykologiske dynamikker og problematikker. Dette er én af psykologens grundkompetencer, og psykologer kan som nævnt imødekomme den risiko, der er i forløbet for, at barnet og familien udvikler psykiske problemer eller egentlige psykiske lidelser. Grundet psykologernes

særlige indblik i det psykiske liv hos barnet og familier, bør det endvidere ekspliciteres på side 18, at den nødvendige støtte, som familien kan have selvstændigt behov for igennem forløbet, bør være i form af psykologsamtaler. Psykologer udgør derfor et afgørende perspektiv i det palliative team, hvorfor de som udgangspunkt også bør være en nødvendig faggruppe ligesom, det anbefales, at der skal indgå mindst én læge og én sygeplejerske med relevante kompetencer.

Det er ydermere nødvendigt for en optimal indsats, at der tilbydes efteruddannelse i palliation i forbindelse med børn og unge, idet børnepalliation adskiller sig fra andre former for palliative indsatser. Hertil nævnes det på side 41 i anbefalingerne, at (...) *palliation, herunder til børn, unge og deres familier, endnu ikke tænkt ind i alle præ- og postgraduate uddannelsesforløb på sundhedsområdet*. Derfor bør det indtil videre anbefales, at der skal anvendes midler til efteruddannelse inden for området, således at psykologer og andre relevante sundhedsprofessionelle kan klædes ordentligt på til at varetage denne palliative opgave optimalt.

Endeligt er det vigtigt, at der tages hånd om de involverede sundheds- og fagpersoner med tilbud om ekstern supervision, hvorimod der i anbefalingerne på side 39 kun anbefales, at der foretages supervision internt i det palliative team. Der er behov for ekstern supervision, fordi det er svært at have en neutral supervisorrolle, når man selv indgår i teamet. Hertil er der meget sjældent to psykologer i det palliative team, som kan agere supervisorer for hinanden.

Med venlig hilsen

Merete Strømning

Næstformand, Dansk Psykolog Forening

